

Suvaitsevaisuus

Gnostilaisen yhteisön teemana elokuussa on ”Suvaitsevaisuus”. Sitä sopii käsitellä myös nyt.

Maailman tullessa yhä pienemmäksi ja tiedon kulun nopeutuessa, kehitys on johtanut siihen, että tiedämme toisistamme ja maailman tapahtumista lähes reaaliajassa. Olemme tietoisia siitä, että me kaikki tunnemme ja koemme elämässä samalla tavoin, niin ilot kuin surutkin. Tämän luulisi lähentävän meitä entisestään ja poistavan turhia ennakkoluuloja. Kuitenkin jokapäiväisessä elämässämme tulee eteen alin omaan konflikteja ja syrjintää. Suvaitsevaisuus on meille pikemminkin haaste kuin itsestään selvyys.

Monikulttuurisuus on arkea, vaikka emme sitä välttämättä heti huomaisi. Hyvin lyhyessä ajassa maahamme on muuttanut ihmisiä eri kulttuureista tuoden mukanaan omat tapansa ja uskomuksensa. Usein heidän uskonnolliset merkkinsä sekä pukeutumisensa saavat meidän reagoimaan kielteisesti tai jopa halveksivasti. Koska emme tiedä tarpeeksi heidän perinteistään, meillä on vanha ennakkokäsitys ”vieraistamme”. On suhteellisen helppoa ajatella ja sanoa olevansa suvaitsevainen kaikkia ihmisiä kohtaan, kunnes joutuu tilanteeseen, joka on uusi ja yllättävä.

Gnostilaisina pidämme suvaitsevaisuutta itsestään selvänä asiana. Uskomme, että jokaisella ihmisellä on oikeus olla oma itsensä ja uskoa Jumalaansa omalla tavallaan. Gnostilainen elämäntutkimus perustuu siihen, että todellinen Tieto on pohjimmiltaan sama kaikissa uskonnoissa. On vain yksi totuus, Elämä ja sen tarkoitus – Rakkaus.

Kuinka voisimme lisätä suvaitsevaisuutta keskuudessamme? Arjen tapahtumat johtavat meidät kasvotusten tilanteisiin, joissa voimme punnita oman kypsyytemme. Äkkiä sitä huomaa asennevammansa ja ennakkoluulonsa kaikkea outoa kohtaan. Eläminen rohkeasti erilaisessa ja monikulttuurisessa yhteiskunnassa on meidän oppikurssimme tässä asiassa. Vähitellen, vanhat, historiallisen perinteen mukana tulleet asenteet saavat väistyä, jotta vapautuisimme yhä enemmän menneestä taakastamme. Jo äidinmaidosta ja kasvatuksessamme saadut tietyt tavat, asenteet ja säännöt ohjaavat käytöstämme. Olemme ikään kuin automatisoituja reagoimaan aina tietyn kaavan mukaan.

Tuleeko sitten hyväksyä mitä vain suvaitsevaisuuden nimissä? Ei tietenkään pidä suvaita pahuutta, ilkeyttä, lähimmäisen sortamista tai ihmisarvon loukkaamista. ”Rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta”, sanoi Jeesus Vuorisaarnassaan. ”Vihollisestakin on meille hyötyä, sillä voidaksemme myötäelää meidän pitää oppia suvaitsevaisuutta, anteeksiantoa ja kärsivällisyyttä, jotka ovat vihan vasta-aineita”, sanoo Dalai Lama.

Vaikeudet ja ristiriidat olkoot oppikirjojamme. Niitä tutkimalla kasvatamme sydämässämme olevaa hyvyyden siementä, joka odottaa versomista. Sydän antaa vastauksen hiljaisuudesta, vaikka mieleemme huutaa tyhjyyteen. Kuuntele Sydäntäsi! Pysy vahvana omatunnon kysymyksissä sekä omassa uskossaan on todellista rohkeutta.

Historian aikana gnostilaisen elämäntutkimuksen omaksuneet ihmiset ovat olleet jatkuvan vainon kohteena. Vaikka kristillinen kirkko julistaa Kristuksen rakkauden sanomaa, sitä ei ole useinkaan

toteutettu, päinvastoin. Kaikenlaista julmuutta on muutenkin harjoitettu. Ihmisarvo on ollut hyvin vähäinen.

Gnostilaisuus on suvaitseva uskonto, koska siinä ei ole dogmeja, jotka määräävät sen toimintaa, vaan mittana on pikemminkin totuuden ja rakkauden mukaan eläminen. Näin gnostilaisia voidaan kutsua rakkauden lapsiksi.

Tulkaamme suvaitsevaisiksi käytännön elämässämme. Sillä kun toimimme niin kuin se olisi totta, se tulee todeksi.